„Tagajt tulles pööra liiget (jalakuusikas) teise jala
„peale, küll siis läheb!"—
Teisel päeval, kui mees jälle kündmas oli läi
li sõsama all mehike temaa juure ja küsis:
„Noh, kuda kümniga läheb?": „Oh, tänu sulle ei
„jaksa õpetuse eest," kostis kündja, „töö edeneb
poole jõudsamalt!"—

\+ \+ \+

3 Naene istus kanga ees ja kudas. Tema vaatas
surnuki vaikselt parema käega lõngakett läbi ja
võttis pahemal poolt ikka lõnga katki: All mehike
tuli temaa juure ja ütles: „Mispärast ja pahe-
mal poolt ikka lõnga katki teed? Viska pahem
käega surnuk tagajt!"—
Teisel päeval tuli vanake jälle ja küsis: „Noh,
kuda läheb kudamisega?" „Ei sea surnut aru ka
dagi, et parem on," kostis naene. Seal ütles
all mehike: „Et ja tuluastest õpetustest aru
saada ei taha, peab seine töö ikka tühisem
ja jõuetum olema, kui meie töö!"—

Ülestähendatud Adai Leitsi surnu
Kaiuse kihelkonnas, Saadjarve küla

Vana eest.

1. Kui heinakuhi kõdu veeti, siis viiati malga topp kohe metsa, mis heina näiga täkendas ja mida kõdu tuua ei tohitud.
2. Heina kuhjale ei tohitud paaris malku peale panna, vaid pidi alati kas viis, seitse, ühekõa j. n. s. pandama, mitme või pikne kuhja põlema, ehk teiste ütluse järele, sündis lambale üks ja naesele kaks poega.
3. Kui heina saad valmis saa, siis pidi ta viibimata ümbert ringi puhtaks viisitud saama, mitme sündijaad saatejale pudikeelsed lapsed.
4. Kui tüdruk mõne meesterahvaga kokku elas, ilma et lapse oleks saanud, siis löödi temale vaadiprundiga mööda perset, ja ta pidi lapse saama.
5. Suure nõelaga torgati kolm korda surnu riiete lindist läbi ja pandi see nõel tüdruku uuruku sisse, siis läks sokki.
6. Kui pois mõne tüdrulapse armastust taktis osa poole pöörata, siis kaapis ta kabelis surna pealuu hammaste küljest kõntsa ja andis seda